

ve regionplanen, jfr. lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet § 2, stk. 2, nr. 3, og § 2, stk. 3, nr. 3, bl. a. skal indeholde hovedretningslinier for vandforsyningen samt retningslinier for tidsfølgen for tilvejebringelsen af de nødvendige anlæg til opfyldelse af disse hovedretningslinier.

Vandindvindingsplanerne skal med udgangspunkt i den stedfundne kortlægning samt opgørelsen over vandforekomsterne og det fremtidige forventede behov bl. a. indeholde:

- Størrelse og lokalisering af de forventede behov.
- Placering og ydeevne af de kildepladser, som vil være til rådighed for vandforsyningen.
- Angivelse af eksisterende anlæg til indvinding og behandling samt retningslinier for den fremtidige lokalisering af indvindings- og behandlingsanlæg, herunder også ledninger til fjerntransport.

Til § 12.

Bestemmelsen er en kodifikation af den praksis, der allerede foregår med hensyn til kortlægning og planlægning af vandforsyningen i hovedstadsområdet, hvor hovedstadsrådet får bistand både fra områdets kommunalbestyrelser og fra områdets 3 amtsråd.

Til § 13.

Man har fundet det praktisk at fastslå, at man i lighed med, hvad der er tilfældet for anden planlægning, kan udarbejde delplaner samt ændringer og tillæg til planerne.

Til § 14.

I denne bestemmelse fastslås det, at kommunalbestyrelserne skal udarbejde planer for tilrettelæggelse af vandforsyningen, herunder for, hvorledes vandforsyningsanlæggene nærmere skal drives. Vandforsyningsplaner, herunder delplaner, samt ændringer og tillæg til planerne skal godkendes af amtsrådet.

I de kommunale vandforsyningsplaner skal det tilstræbes, at der etableres en hensigtsmæssig detalstruktur, og kommunalbestyrelsen skal tage stilling til offentlige og private anlægs indpasning i strukturen.

I vandforsyningsplanlægningen indgår også spørgsmålet om distributionen af vandet til forbrugerne, herunder den nærmere fastlæggelse af ledningsnettet. Fordelingen af vandet til forbrugerne er nok det led i hele vandforsyningsprocessen, der er mest præget af de seneste års tekniske udvikling. I dag råder man over EDB-program-

mer til løsning af de komplicerede ledningsnettsberegninger under hensyntagen til såvel anlægs- som driftsøkonomiske forhold. Man må endvidere forudse en udvikling bort fra de niveaustyrede distributionssystemer henimod datamatovervågede, pumpestyrede anlæg, hvor en løbende registrering af tryk og andre driftsforhold muliggør en regulering af pumpekapaciteterne i takt med det aktuelle behov i de enkelte delområder i systemet.

Til § 15.

I stk. 1 fastslås det, at ministeren kan udarbejde landsplaner for vandindvinding og vandforsyning, og at disse lægges til grund ved behandling af sager efter loven.

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 8, 1. pkt.

Til § 16.

Stk. 1, 1. pkt., svarer til den gældende lovs § 8, 2. pkt. Af hensyn til betydningen af, at vandindvindingen planlægges samtidig med planlægningen af bebyggelse og råstofindvinding, er det i lighed med råstofloven fremhævet, at ministeren kan fastsætte tidsfrister for gennemførelsen af kortlægning og planlægning.

Man har fundet det mest hensigtsmæssigt at overlade det til ministeren at fastsætte de nærmere regler om, i hvilket omfang interesserede myndigheder, grundejere og brugere skal inddrages i sagsbehandlingen, herunder ved afholdelse af offentlige møder, samt om planernes offentliggørelse.

Under alle omstændigheder må vandindvindings- og vandforsyningsplanerne antages at få så stor betydning for den fremtidige udvikling, at det vil være naturligt, at den offentlighed i sagsbehandlingen, der hidtil har præget sagerne om amtsrådenes indvindingstilladelser, jfr. bekendtgørelse nr. 180 af 29. marts 1974, også kommer til at gælde for planerne. Dette vil svare til, hvad der gælder for regionplaner og kommuneplaner.

Stk. 2 fastslår ministerens beføjelse til at fastsætte udgiftsfordelingen ved amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes planlægningsvirksomhed, såfremt der opstår uenighed herom. Bestemmelsen svarer i princippet til den gældende lovs § 8, 1. pkt.

Til § 17.

Bestemmelsen fastlægger retsvirkningerne af de godkendte planer. For at de godkendte planer efterhånden kan virkeliggøres, er det nødvendigt, at planerne ikke gennemhulles ved kommunale og amtskommunale dispositioner i strid med planernes målsætning. Sådanne dispositioner, der måske ud fra en mere begrænset synsvinkel kan forekomme